

ENTREVISTA A

Eduardo Ocón i Míriam Cabero

Primer director i directora actual de l'Institut Celestí Bellera

Amb motiu del 50è aniversari de l'institut Celestí Bellera, conversem amb Eduardo Ocón, primer director del centre, i Míriam Cabero, directora actual. Una mirada al passat, al present i al futur d'un institut que ha estat clau en la vida educativa i social del barri de Can Bassa i de Granollers. El Celestí Bellera va néixer com a escola de primària el curs 74-75 i, des del 1992 que va passar a ser institut de secundària, ha anat evolucionant fins a convertir-se en un centre de referència a la comarca pels seus estudis de batxillerat artístic i escènic, amb projectes singulars com el Batxibac o els intercanvis d'Erasmus.

JORDI RIBÓ

Quin any neix el Celestí Bellera?

EO: La història del Bellera comença amb la llei de l'EGB de l'any 1970 i amb la decisió de l'Ajuntament, l'any 71, de construir un barri de 500 habitatges, Can Bassa, amb un grup escolar per a infants de sis a catorze anys. L'any 72 comencen les obres de l'escola en un terreny de 7.500 metres quadrats i el 73 se li posa el nom de Celestí Bellera, en honor del mestre que va treballar des de l'any 22 fins al 40 al barri de Palou, amb la seva dona, la Rita Gibernau.

Com són els inicis de l'escola?

EO: El 74 van acabar les obres i, per pressió social, l'escola va començar a funcionar aquell mes d'octubre... quan encara l'edifici tenia mancances i faltava de tot. Érem cinc-cents infants, disset mestres i un porter. A l'inici hi havia molta rotació de professors, però a partir del 75 el professorat es va anar quedant i va donar forma a l'escola, amb un projecte educatiu molt clar. El principal objectiu sempre ha estat que els nanos aprenguin i siguin capaços de crear la seva pròpia manera de pensar, que siguin arquitectes d'ells mateixos i flexibles per poder aclimatar-se als canvis socials.

Quins van ser els pilars de l'escola?

EO: El secret va ser ensenyar a llegir i escriure. Pot semblar que això ho fa tothom, però consolidar una bona lectura i escriptura des de ben petits és la base de tots els aprenentatges. Però també hem de parlar d'allò que feiem que no era obligatori:

Eduardo Ocón i Míriam Cabero,
al pati del Celestí Bellera

vam fer un jardí del pati, amb arbres ornamentals i fruiters, perquè els nanos aprenguessin botànica. També colònies i sortides educatives; treball dels valors humans i la responsabilitat; l'acompanyament de la individualitat de cada alumne i com entre ells s'ajudaven, cosa que els feia corresponsabilitzar-se de les tasques educatives, reafirmar els coneixements i donar suport als altres...

Vas ser-ne director des de l'inici?

EO: Estic al Bellera des del seu naixement fins al 2014: quaranta anys, pràcticament tota la vida. Jo crec que si fas un forat a la paret trobaràs part del meu ADN. Una altra de les coses no obligatòries que feiem era el foment de l'esport, utilitzant l'educació física per integrar la canalla, treballar valors i superar-se a si mateixos. Vam fer una escola de campions. Un nano que és capaç de superar-se a si mateix, ja és campió. A més, un dels nostres equips femenins de bàsquet va quedar tercer de Catalunya. L'esport va ser molt educatiu i va contribuir també a crear un ambient molt bo tant entre alumnes com entre el professorat; l'esport ens aglutinava.

I com va ser el pas de primària a institut?

EO: L'escola es converteix en institut l'any 1992, amb l'entrada en vigor de la LOGSE. Es va considerar que el nostre centre podia ser ideal per a fer l'ESO, experimentalment. Llavors aquí va començar l'ESO, amb els nanos que acabaven l'EGB, i els grups de primària van passar a l'escola Mestres Montaña, que ja havia acollit altres grups, perquè el barri creixia i creixia.

El principal objectiu sempre ha estat que els nanos aprenguin i siguin capaços de crear la seva pròpia manera de pensar, que siguin arquitectes d'ells mateixos i flexibles per poder aclimatar-se als canvis socials

Hem de posar la tecnologia al nostre servei, aprendre a utilitzar-la positivament i tenir sempre present que l'escola socialitza més que la màquina

El Bellera ha estat clau en la vida del barri.

EO: El Bellera és l'escola de tothom. El centre sempre ha estat un espai de trobada, un centre polièdric. Aquí es fan i s'han fet reunions de veïns, festes de barri, eleccions...

MC: El Bellera sempre ha estat l'escola i l'institut dels veïns de Can Bassa. I ara que s'ha convertit en un centre referent del batxillerat artístic i escènic, el centre està més obert a Granollers i a l'alumnat de tota la comarca.

Com valoreu l'evolució de l'institut?

MC: Un dels punts forts i que va suposar un gran reconeixement va ser quan es va implantar el batxillerat artístic, cap al 98-99, i l'escènic el curs 2009-2010. Som dels pocs centres que tenim la sort de tenir aquestes dues branques artístiques: per una banda, arts plàstiques, imatge i disseny; i per l'altra, la música i les arts escèniques. I continuem treballant amb el tarannà Bellera, fent molts projectes fora del centre, i amb molt bona acollida i ambient entre l'alumnat i també al claustre...

Sou un centre referent en l'acollida de professorat.

EO: Al Bellera sempre s'ha fet un bon pilotatge dels professors nous quan arriben, perquè s'hi trobin bé.

MC: El Bellera acull pràctiques del màster de professorat. De fet, jo vaig ser alumna de pràctiques d'aquest centre el 99. Tenim una gran trajectòria d'acompanyament al professorat, és un dels nostres punts forts.

EO: I en aquest sentit s'han trencat alguns tabús, també.

A quins tabús et refereixes?

EO: El que considera que els mestres poden fer classe a infants fins als 14 anys i a partir d'aquesta edat ja ho fan els llicenciats. Durant la transició d'escola a institut es va produir una comunió fantàstica entre tots els professionals de l'ensenyament. Un altra barrera que vam trencar és la que considera que el batxillerat artístic i escènic són fàcils. I no és així, requereixen de gran creativitat i apliquen la intel·ligència d'una altra manera.

Destaquen projectes com el Batxibac o l'Erasmus.

MC: El nostre projecte lingüístic és un altre revulsiu: fem francès des de primer d'ESO i els alumnes poden fer Batxibac, que és aquesta doble titulació. I també tenim l'acreditació Erasmus fins al 2027. L'Erasmus dona als alumnes l'oportunitat de conèixer altres realitats, i també es fan intercanvis de professorat per compartir experiències i conèixer el funcionament d'altres centres.

Quins reptes de futur té l'institut?

MC: Tenim el repte de l'edifici nou, amb un pressupost de cinc milions d'euros. Actualment, per manca d'espai,

Eduardo Ocón i Miriam Cabero davant del mural del celebració del 50è aniversari del Celestí Bellera

JORDI RIBÓ

l'alumnat de batxillerat escènic ha d'anar a Roca Umbert, i també necessitaríem aules més ben aïllades. El gran repte seria que l'ampliació de l'institut fos una realitat en els pròxims anys, però ara s'està licitant la redacció del projecte, i encara s'haurà de licitar la construcció...

Altres reptes?

EO: Un gran repte avui en dia és que el mestre ha de ser un referent per poder superar les lleis incompletes o deficientes d'una societat líquida i amb límits difusos.

MC: També és un repte la gestió dels mòbils, les xarxes... Cal entendre el mòbil com una eina al servei de la feina. És tot un repte adaptar-ho i com ho fem servir a l'escola.

EO: I cal ensenyar a utilitzar la intel·ligència artificial positivament. Es tracta d'aprendre a fer servir aquesta eina tan potent. Hem de posar la tecnologia al nostre servei, aprendre a utilitzar-la positivament i tenir sempre present que l'escola socialitza més que la màquina.

Com ha estat la celebració del 50è aniversari?

MC: Estic molt agraïda a tota la gent que s'ha bolcat a organitzar l'aniversari, i molt feliç de veure tants retrobaments i tanta gent que s'estima el centre.

EO: Una anècdota durant la celebració és que un alumne se'm va apropar i em va dir: "Recordo que un dia em vas expulsar". I tot seguit, va continuar: "Gràcies, perquè em va servir per sempre: vaig canviar la meua actitud i vaig aprendre a fer-me responsable de les meves accions". Per mi, també va ser una lliçó de vida: el que fem en un moment concret pot durar per sempre...

El Bellera sempre ha estat l'escola i l'institut dels veïns de Can Bassa. I ara que s'ha convertit en un centre referent del batxillerat artístic i escènic, el centre està més obert a Granollers i a l'alumnat de tota la comarca